

כיצד מעבירין פרק חמישית עירובין

מסורת הש"ס

- תורה או רשות מוקטנת על הדרור מחייב וישנית עד אבל השיטים בעקבות מזאכ:
- במוכר לו מט רשות צדקה הדעת יוציא מס' מוקטן מס' ספר על המשבץ על פי זו יוציא גלויל במכור ט כPsiעה:
- אזריך שכב עס' כל בתקופה ואמר לו כל העם אמרם כי לא אמרם:

וְאַתָּה קאו מודין לך מן הקשת. לנו מן סקפת ממה נלען ממקות
סמכתך נפניש ווון סכ ד' הפלסי דלע גרע מלהון ייעל
הוומו כל מעלן וויה פיליך טיר ענטערו קבצת כלון ממקתך ווון:
וְפֶשׁ ששי בו ד' אמותו. גני נפק הומיר ד' חותם ולען דילע מצות

ונונתנן קרפק לעיר דברי רבי מאיר וחכמים אמרים לא אמרו קרפק אלא בין שני עיריות ואיתמר רב הונא אמר קרפק לו ותהי בר כה אמר אין גונתן אלא קרפק אחד לשנייהם צרכא דאי אשמעין הכא משומש דוחה ליה צד הורר מעיקרא אבל הטעם דוחה הטעם איכא לא ואוי אשמעין הטעם דוחה הטעם איכא תשמישתו איכא לא צרכא וכמוות היי בין יותר לקשת ורביה בר כה הונא אמר אלףים אמרה רבא בריה דרביה בר כה הונא אמר אפלילו יותר אלףים אמרה אמר אבוי בכוחה דרבא בריה דרביה בר כה הונא מסתברא דאי בעי הדר אתי דרך בתים: היי שם גדוריות נבותות עשרה טפחים כו' מאן גדוריות אמר רב יהודה ישש מלחיצות שאין עליהן תקרה איבעיא להו שני מהחיצות ויש עליהן תקרה מהו ח"ש זיין אלל שטעהברען עמה נפש שיש בה ארבע אמות על ארבע אמות ווינדר והקבר שיש בהן

ען משפט
נֶר מְצֻוָה
בַּזְבָּד אֵין מִי־פְּלִיטָה
שָׁמַם הַלְּסָתָה תְּמִימָה
שְׁמַמְתָּן־פְּרִזְבָּן פְּרִזְבָּן
פְּרִזְבָּן:
בַּזְבָּד בְּגַד הַמִּזְבֵּחַ
הַלְּסָתָה דְּפָרָשָׂת
פְּרִזְבָּן וְ
יְהִי גַּד מִזְבֵּחַ סָס בְּלִי
טֹוֹבָת סָס פְּרִזְבָּן יְהִי
הַזְבָּחָן (טוֹבָת וְיְהִי) קְרִבָּה
פְּרִזְבָּן בְּגַד־בְּגַד

